

fort Naremaal, blev heldigere situeret end den, der havde været ved samme Skole i 5 Aar, naar Elevantallet i de første Aar af denne Mand's Functionstid havde været mindre. Man har ikke anseet sig berettiget til at sige, at en saadan Formerelse af Eleverne var den naturlige Følge af, at denne enkelte Mand, eller maastee flere enkelte Mænd, havde tilført Skolen store og bethdelige Kræfter; men en saadan Slutning maatte gjøres, naar den provisoriske Lov blev uforandret. Forøvrigt maa jeg tilstaae, at jeg, hvormeget jeg end maa paaskjønne de Forbedringer, som de to foregaaende Talere have villet medvirke til at indføre i denne Lov, for mit Vedkommende ikke seer mig istand til at erklære, at jeg vil kunne gaae ind paa dem. Jeg har anført Grundene, hvorfor Loven er affattet saaledes, som den er, og jeg haaber, at de vilde være tilfredsstillende. Jeg har dernæst en fuldstændig Tillid til, at det vil lykkes gennem Forhandlingerne om hvert Aars Finantslov at faae bevilget de Pengebeløb, der vilde være nødvendige, for at man kan forflytte en Lærer fra en Skole til en anden, idet jeg nemlig gaar ud fra, at Grunden til en saadan Forflyttelse kun kan være den, at en Lærer vil egne sig mere for en anden Skole end den, hvorved han for Næblikket fungerer; til Lærernes personlige Duffe i saa Henseende kan Regjeringen efter min Formening ikke tage Hensyn. Det er altsaa kun, naar en saadan Forflyttelse virkelig er begrundet i Skolevæsenets Tarv, at man vil gjøre det i saa Henseende fornødne Forslag; men jeg har da ogsaa den Tillid til Rigsdagen, at den altid vil sætte Regjeringen istand til at gennemføre denne Foranstaltning. Med disse Ytringer skal jeg anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

J. A. Hansen: De Grunde, der ere anførte for at udstede den provisoriske Lov, finder jeg meget tilfredsstillende, og jeg har ikke Nogetsomhelst at bemærke derved. Jeg finder det ogsaa aldeles rigtigt og Noget, man maa ønske, at Ministeriet i alle Tilfælde vil følge, forsaavidt det lader sig gjøre, at det giver Thingets Beslutninger al den Vægt, som dette dog selv maa ønske bliver tillagt dem, saaledes at en Minister ikke uden Nødvendighed, ifølge sin

Opfattelse af Sagen, afviser derfra. Det erode Thing vil erindre, at det Punkt, som nu er bragt under Dmtale, i forrige Samling var Gjenstand for en forstjellig Indstilling fra det Udvalg, der da var nedsat i Sagen om Lønninger for de ved Kjøbenhavns Universitet og flere Anstalter ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. Dette Udvalg var ikke enigt om det foreliggende Spørgsmaal; det havde i saa Henseende deelt sig i et Fleertal og et Mindretal; dette Punkt blev meget omhyggeligt drøftet i sidste Samling, og jeg veed ikke, hvorfra det erode Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Ussing) har hentet den Tro, at Sagens Udfald beroede paa, at Thinget ikke var opmærksomt paa det Spørgsmaal, der forelaa. Det forekommer mig, at der ikke her er mindste Grund til at troe, at Afstemningens Udfald beroede paa Uopmærksomhed fra Thingets Side. Dette kan maastee mangen Gang siges om Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke et Udvalg fremtræder med Eenstemmighed og foreslaaer Noget, som da ikke i Thinget møder Modsigelse; men naar der i Udvalget selv er Dissens, og naar hver Part fra sin Side forsvarer sin Anstuelse, kan jeg ikke troe, at Uopmærksomhed hos Thingets øvrige Medlemmer skulde kunne tillægges Grunden til Afstemningens Udfald. Det vilde forekomme mig forunderligt, om Thinget, efterat Ministeren er gaaet ind paa dets Beslutning og har udstedt en foreløbig Lov i Overensstemmelse dermed, vilde, nu da denne foreløbige Lov kommer for, forandre, hvad det selv har vedtaget, og derved det Punkt i den provisoriske Lov, som stribes Thingets egen Beslutning. Forskjellen imellem at ordne de Spørgsmaal af denne Art, der kunne forekomme, paa den Maade, som er anthydet i Motiverne til den foreliggende Lov, nemlig igjennem Finantsloven, og at give en almindelig Ret for alle de Paagjældende til at vedblive at beholde disse Skolepenge, selv om de forflyttes til andre Skoler, er den, at Retten ifølge Lovbestemmelse vilde gjælde med Hensyn til alle de Forandringer, hvorom der kunde blive Tale, medens Bestemmelsen igjennem Finantsloven kun vilde dreie sig om Undtagelser, hvor der var særlig Grund til at gjøre saadanne. Der siges i Motiverne, at Mini-